

BÖSZÖRMÉNYI ZOLTÁN

KÖZÖNY

Napi tizenhat órán át
hatalmas hegyeket cipelek
a világ egyik végéből
a másikba
Eddig senki sem kérdezte meg
miért teszem
pedig igencsak igyekeztem
hogy észrevegyenek
Mivel már annyira belejöttem

napi tizenhat órán át
hatalmas hegyeket cipelek
a világ egyik végéből
a másikba
Nem számít a millió tonnában mért súly
azt elbírom
csak itt belül
a lélek közelében érezném jól magam

TÖKÉS ZOLTÁN

MITOLÓGIA — AVAGY AZ ABLAKÜVEGEZŐ MAGÁNYOSSÁGA

Hajnaltól háttára vette a Napot
s a város túlsó szélén
alkonyatkor letette!

De miért kiabálta
rekedtre magát?

JÁNOSY TIBOR

B. M. NAPLÓJÁBA

életed
egy rosszul színpadra vitt darab
melyben mindenki
rendező akarna lenni
viszont ne felejtőd
végeredményben te írod
a forgatókönyvet
ez jogot ad (persze)
a főszereplő megválasztására
de nem zárja ki

az egyidejűséget
(na meg a kaszkadőrt)
valaki elábrándozik a kamera mögött
de te csak csináld tovább
a füttyülő közönség
és a 372 rendező
719 különböző utasítása
ellenére is
hogymajd tudj válaszolni
Arthur Miller kérdésére

REKLÁM

ágnés asszony
mint minden haladó mosónő
DEVALt használ
kitűnő
egyaránt tisztít fantáziát

és lelkiismeretet
univerzális bűnbocsátó cédula
(hét lejért mindent tisztít)
devalt mind automata
mind hagyományos mosógépek számára.

FARKAS ANTAL

DAL ÉRETTÜNK — ESZKIMÓKÉRT

Fenn északon hóra csurog vérem
micsoda látvány — lángszírom a táj
eszkimó-legények ne féljetek
megmarad itt minden: hó jégvirág.

A sark felett mint egy csillag robban
s üstökösként földre hull a vágy —
viking-szemetekben a Nagy Vadak
lerogynak — fémként izzó délibáb.

Lángban a tenger hamvas fellegek
elfekszenek lassan a jéghegyek
rőzsénél jobban csak a lélek ég —

Fenn északon hóra csurog vérem
kelj föl kedves nézd e naplementét
most szabad énekelni — így szépen.

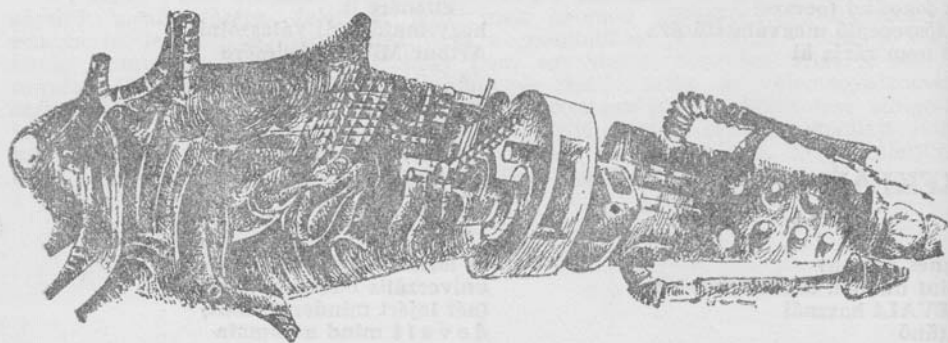
PER FLORES

Mottó Eyvind Johnson *Rózsák és lángok* c. könyvébe

Daniel Druin asszessor falusi birtokán tartózkodott, midőn egy nyári este Loudonban Urbain Grainier piros és fehér rózsákból, Jehan Minet atya által rakott máglyája tüzet fogott. Madeleine de Brone könnyek nélkül sirt. A máglyát Orsolya-apácák vették körül (kiket megszálltak volt a démonok), Jeanne Baucil főnökasszonnyal élükön. A Misererét, avagy az Ave Mariát énekeltek. Séraphigue Archer halkán felzokogott. Ez utóbbival Daniel Druin ifjúkorában kellemes, meleg estéken kettesben rőtta a sötét utcákat. Néha kísétáltak a falusi birtokra, és nézték, hogyan nő a szőlő.

— Ha az ember lefekszik a földre, még hallja is — mondta Daniel Druin.

És hallgatták a szőlő növést.

Simon Sándor rajza